

Soud první stolice vyhověl návrhu na povolení prodeje podle čl. 310 obch. zák. Rekursní soud návrh zamítl. **Důvody:** Řízení podle čl. 310 obch. zák. jest mimosporným a stranám jest podle Šu 10 cis. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. volno uváděti v rekursu nové okolnosti a prostředky důkazní. Jest nesporno, že navrhovatelka dala straně povinné za účelem zpracování jejího zboží k dispozici kromě 55.000 Kč, uvedených v protokolu ze dne 23. srpna 1923, ještě další částky, že zboží bylo již věřitelce odevzdáno a že povinná strana jest dlužna věřitelce na všech závazcích, jí poskytnutých, celkem ještě jen 32.000 Kč. Z toho plyne podle Šu 1416 obč. zák., že původních 55.000 Kč, pro něž byly dány stroje do zástavy, jest pokládati za zaplacený.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu s tím, že se prodej povoluje na nebezpečí žadatelky.

Důvody:

Řízení podle druhého odstavce čl. 310 obch. zák. jest řízením prozatímním. Jde pouze o osvědčení předpokladů prodeje a usnesení, vyhovující návrhu, není na závalu opačnému rozřešení právního poměru pořadem práva. Zásadu tuto vyslovil nejvyšší soud (ve shodě s komentářem Staub-Pisko u § 12 k čl. 310 obch. zák.) v rozhodnutí čís. 1261 sb. n. s. V tomto řízení, jež jest mimosporným, nezjišťuje se, zda byla skutečně ruční zástava zřízena a také se nezjišťuje, zda zanikla pohledávka, pro kterou byla zástava zřízena, všeho toho opak může býti zjištěn ve sporu, zde stačí, jsou-li osvědčeny formální předpoklady prodeje podle čl. 310 obch. zák., kterých povinná strana jinak ani nepopírá, namítajíc toliko, že původní pohledávka 55.000 Kč navrhující věřitelky podle Šu 1416 obč. zák. zanikla. Rekursní soud řešil tuto námitku neprávem, takže, dospěl-li k názoru, že původních 55.000 Kč, pro něž byly dány stroje do zástavy, jest pokládati za zaplacené, nemá tento názor rozhodného vlivu na povolení prodeje, může-li ve sporu opak býti dokázán. Arciž provádí navrhovatelka prodej podle výslovného ustanovení čl. 310 odstavec druhý obch. zák. na své vlastní nebezpečí. Poněvadž výhrada tato v usnesení prvního soudu obsažena není, stěžovatelka sama však s doplněním tohoto usnesení v tomto smyslu souhlasí, bylo vyhověti stížnosti a rozhodnouti jak uvedeno.

Čís. 3810.

Usnesení, jímž schvaluje soud jménem nezletilců právní jednání, nutno písemně vyhotoviti a účastníkům doručiti. Lhůta k opravnému prostředku počítá se od doručení výměru, třebas usnesení bylo stranám ústně prohlášeno.

(Rozh. ze dne 6. května 1924, R I 330/24.)

Ústně prohlášeným usnesením ze dne 20. prosince 1923 schválil poručenský soud smír nezletilé nemanželské matky s otcem o

odbytném. Při ujednání smíru nebyla nemanželská matka zastoupena poručníkem. K rekursu poručníka, vznesenému dne 19. února 1924 rekursní soud napadené usnesení zrušil a nařídil prvému soudu další jednání. Dovolacímu rekursu nemanželského otce, vytýkajícímu, že rekurs poručníka měl býti odmítnut pro opozděnost, Nejvyšší soud nevyhověl.

Důvody:

Dle §§ 11 a 187 nesp. řiz. musí usnesení, jimiž schvaluje soud jménem nezletilců právní jednání nebo smlouvy, býti vždy písemně vyhotovena, důvody opatřena a stranám doručena (Ott, Rechtsfürsorgeverfahren str. 229 a 230). Zákonná 14 denní rekursní lhůta proti těmto usnesením počítá se podle §u 11 nesp. řiz. ode dne písemného doručení soudního usnesení. Ústní prohlášení usnesení nemá právního účinku a nelze proto čítati lhůtu k rekursu ode dne protokolárního prohlášení. Dle protokolu ze dne 20. prosince 1923 byl poručenským soudem sice protokolárně schválen smír, uzavřený jménem nezletilého dítěte mezi jeho tehdejším poručníkem a nemanželským otcem, avšak usnesení o tomto schválení nebylo nikomu, tedy ani poručníku dítěte doručeno a není protokolem tím zjištěno, že se byly strany vzdaly nároku na písemné vyhotovení a doručení onoho usnesení. Lhůta k rekursu proti usnesení tomu nepočala tudíž dosud ani běžeti a proto dlužno považovati rekurs, podaný nynějším poručníkem dne 19. února 1924 za včasně podaný a to bez ohledu na to, zda nezletilá matka děcka při onom smíru byla řádně zastoupena, čili nic. Není tedy správným náhled dovolacího stěžovatele, že usnesení nabylo pravoplatnosti a že rekurs bylo jako opozděný zamítnouti (správně odmítnouti).

Čís. 3811.

Prodej zasílatelem podle čl. 310 obch. zák.

Podle čl. 310 obch. zák. náleží navrhujícímu zasílateli, aby osvědčil, že mezi ním a jeho odpůrcem uzavřena byla zasílatelská smlouva ve smyslu čl. 379 obch. zák., že z této zasílatelské smlouvy vznikla mu proti odpůrci pohledávka z důvodů čl. 382 obch. zák. a že tato pohledávka vztahuje se právě na ono spediční zboží, které bylo předmětem smlouvy zasílatelské a které má navrhovatel ve svém skladišti. Jest-li uložení spedičního zboží v zasílatelově skladišti pouze vedlejším úkonem v rámci spedičního příkazu, jest i skladištné kryto zákonným právem zástavním.

Pro návrh dle čl. 310 obch. zák. příslušným jest sborový soud prvé stolice, řízení o návrhu jest řízením mimosporným.

(Rozh. ze dne 6. května 1924, R I 335/24.)

Sborový soud prvé stolice povolil navrhovatelce prodej odpůrcova zboží, jež měla ve skladišti, pro její proti odpůrci tvrzenou